

บทคัดย่อ

T157823

การค้นคว้าแบบอิสระนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาปัญหาการจับกุมตัวผู้กระทำความผิดกฎหมายของเจ้าหน้าที่ตำรวจและพนักงานฝ่ายปกครองจากการปฏิบัติตามรัฐธรรมนูญ พ.ศ. 2540 มาตรา 237 2) เพื่อศึกษาการจับกุมผู้กระทำความผิดตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา พ.ศ. 2477 มาตรา 78 กับกฎหมายรัฐธรรมนูญ พ.ศ. 2540 มาตรา 237 กฎหมายใดก่อให้เกิดประโยชน์มากกว่ากันในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจและพนักงานฝ่ายปกครอง และ 3) เพื่อศึกษาแนวทางและข้อเสนอแนะที่จะเป็นประโยชน์ต่อกระบวนการยุติธรรม สรุปผลการศึกษาได้ดังนี้

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศชาย อายุระหว่าง 41 – 50 ปี การศึกษาระดับปริญญาตรี และเป็นข้าราชการตำรวจชั้นประทวน มีระยะเวลาการทำงานมากกว่า 20 ปี และรับผิดชอบงานด้านการปราบปราม กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นว่าสิ่งที่เป็นปัญหามากที่สุดในการจับกุมตัวผู้กระทำความผิดได้แก่ การไม่มีหมายจับของศาล ทำให้เจ้าหน้าที่รัฐไม่สามารถทำการจับกุมตัวผู้กระทำความผิดได้ทันต่อเหตุการณ์บ้านเมือง

กลุ่มตัวอย่างข้าราชการตำรวจชั้นประทวน เห็นว่าได้รับประโยชน์ในการจับกุมตัวผู้กระทำความผิด ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา พ.ศ. 2477 มาตรา 78 ในด้านหลักกฎหมายคุ้มครองสิทธิเสรีภาพของประชาชนมากขึ้น และเป็นประโยชน์ด้านมนุษยธรรม ในทางกลับกันกลุ่มตัวอย่างเจ้าหน้าที่ตำรวจชั้นสัญญาบัตร และศาล/อัยการ/ทนายความ/นักกฎหมาย เห็นว่าการขออนุญาตจับต้องศาลช่วยให้กระบวนการจับกุมตัวผู้กระทำความผิดรัดกุมมากขึ้น ส่วนกลุ่มตัวอย่างพนักงานฝ่ายปกครองเห็นว่าเป็นการให้สิทธิและอำนาจกับเจ้าหน้าที่รัฐ ในการจับกุมตัวผู้กระทำความผิดกฎหมายเมื่อพบเห็นได้ทันที

สำหรับแนวทางการแก้ปัญหาในการจับกุมตัวผู้กระทำความผิดกฎหมาย กลุ่มตัวอย่างเห็นว่าควรแก้ไขการออกหมายค้น หมายจับ โดยให้อยู่ในอำนาจของเจ้าหน้าที่ตำรวจชั้นผู้ใหญ่ หรือพนักงานฝ่ายปกครองเช่นเดิม ทั้งนี้เพื่อให้สามารถปฏิบัติการจับกุมผู้กระทำความผิดได้ทันต่อเหตุการณ์ โดยเฉพาะในรายที่กระทำความผิดฉุกเฉิน หรือในกรณีฉุกเฉินที่จะต้องรวบรวมพยานหลักฐานเพื่อขอหมายจากศาล อีกทั้งควรปรับปรุงแก้ไขกฎหมายรัฐธรรมนูญ พ.ศ. 2540 มาตรา 237 ให้มีหลักการปฏิบัติในการจับกุมตัวผู้กระทำความผิด หรือออกกฎหมายลูกรองรับ และปฏิบัติได้เช่นเดียวกับประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา พ.ศ. 2477 มาตรา 78

ABSTRACT

The objectives of this independent study are:

TE 157823

1. To learn about problems concerning the arrests of criminal suspects of police and governing officers which must be practiced in accordance with the Article 237 of the B.E. 2540 Thai Constitution Act.

2. To learn about the arrests of criminal suspects according to sub section 78 of the Criminal Code, B.E. 2477 in order to make a comparison with the arrests according to the B.E. 2540 Thai Constitution Act.

3. To find guidelines and make recommendations in order to make changes for the benefits of the justice procedures.

Most of the study's samples are male, 41 – 50 years old, with B.A. level of education, being police officers with non commissioned ranks, with 20 years of work tenure and with assignment in crime suppression. Most of the samples view that the most important problem is the lack of court warrant of arrest which leads to failures in making effective arrests of the suspects.

As for the group of non commissioned police officers, they view that the practice according to Criminal Code, B.E. 2477 is more satisfactory in terms of protection of rights and freedom and in terms of humane treatment. On a contrary, the samples of commissioned police officers, judges, state attorneys and lawyers view that practices under the new constitution make the arrests more thoughtful while most of the governing officers are satisfied with the law's authorization in making immediate arrests.

TE 157823

The study recommendations are that the process in issuing search and arrest warrants should be given to high ranking police and governing officers as in the past, in order to make urgent, immediate arrests in times of severe wrong doings and emergencies of which the requests for warrants are untimely. In addition, the present constitution should be amended to allow the arrests of suspects as used to be written in the Criminal Code, B.E. 2477.